

החכמים סטו מהדרך כדי לפגוש את הינוקא

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, אֲדַכְּרֶה רַבִּי אֶלְעָזָר מִתְּהוּא יִנּוּקָא בעוד שהיו מהלכים בדרך נזכר רבי אלעזר באותו הינוקא בנו של רב המנונא סבא, סָטוּ מֵאַרְחָא תַּלְתַּת פְּרָסִי, וּמָטוּ לְהָתָם. אֶתְאַרְחוּ בְּתֵהוּא בֵּיתָא סטו מדרכם שלש פרסאות ובאו לביתו של הינוקא והתארחו שם, עָאֵלוּ וְאִשְׁפְּחוּ לְתֵהוּא יִנּוּקָא, דְּהָוָה יְתִיב, וּמְתַקְנִין פְּתוּרָא קַמֵּיהּ נכנסו ומצאו את הינוקא שהיה יושב ומתקנים השלחן לפניו לאכול. כִּיּוֹן דְּחָמָא לֹזֵן, קָרִיב גַּבֵּייהוּ, אָמַר לֵיהּ כיון שראה אותם התקרב אליהם ואמר להם, עוֹלוּ חֲסִידֵי קַדִּישֵׁין הכנסו חסידים קדושים, עוֹלוּ שְׁתִּילִין דְּעֵלְמָא היכנסו שתולי העולם על דרך הכתוב "והיה כעץ שתול על פלגי מים", אֵינּוֹן דְּעֵילָא וְתַתָּא מְשַׁבְּחִין לֹזֵן אותם שהעליונים והתחתונים משבחים להם תמיד. אֵינּוֹן דְּאַפִּילוּ נּוּגֵי יַמָּא רַבָּא, נְפָקִין בְּיַבְשֶׁתָא לְגַבֵּייהוּ אותם שאפילו הדגים של הים הגדול יוצאים ביבשה לקראתם וכוונתו כי נשמות הצדיקים הם בים הגדול למעלה נהנים מזיו השכינה והם מניחים את העונג ההוא להזדווג עמהם בדברי תורה בהליכתם בדרך בעוה"ז היבש מממי האורה (הרמ"ק) וגם רמז לאביו רב המנונא שמחמר אחר התלמידי חכמים ההולכים בדרך וראה שפגש אותם בדרכם. אָתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וּנְשָׁקִיָּה בְּרִישִׁיָּה. הָדָר כְּמַלְקָדְמִין, וּנְשָׁקִיָּה בְּפוּמֵיהּ בא רבי אלעזר ונשקו בראשו ושוב חזר ונשקו בפיו. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר נְשִׁיקָה קַדְמָאָה עַל נּוּגִין

דְּשִׁבְקִין מֵיָא, וְאִזְלִין בְּיַבְשָׁתָא אמר לו רבי אלעזר הנשיקה הראשונה היא על הדגים שעוזבים את הים והולכים ביבשה היינו על אביך רב המנונא שהלך איתנו בדרך. וּנְשִׁיקָה תְּנִינָא עַל בִּיעֵין דְּנוּנָא, דְּעֵבְדוּ אִיבָא טָבָא בְּעֵלְמָא והנשיקה השניה על ביצי הדגים שעשו פירות טובים בעולם כלומר עליך שאתה בנו של רב המנונא ואתה פרי טוב בעולם.

הינוקא הריח בריח מלבוש החכמים שדברו בענין עמום ומואב
 אָמַר הֵהוּא יְנוּקָא, בְּרִיחָא דְּלְבוּשֵׁיכּוֹ חֲמִינָא, דְּעֵמּוֹן
 וּמוֹאֵב מִתְגָּרֵן בְּכוֹ אמר להם הינוקא בריח מלבושכם אני רואה
 שעמון ומואב התגרו בכם כי על ידי לימוד התורה מתלבשת נשמת הצדיק באור התורה
 וכיון שעסקו בזה הרגיש הינוקא ריח מלבושי נשמתם ושאל, הֵיךְ אִשְׁתַּזְבְּתוּן
 מִנִּיחֹו. מָאֲנִי קָרְבָּא לָא הָוּוּ בִּידֵיכּוֹ איך ניצלתם מהם והרי לא
 היה בידכם כלי מלחמה. וְאִי לָאוּ, לְרַחֲעֵנוּ תִּהְכּוּן, בְּלֹא דְחִילוֹ
 ואם לא היה לכם כלי מלחמה איך הלכתם בביטחון בלא יראה. (דף קפ"ח ע"ב) תְּוֹהוּ
 רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְחֲבֵרַיָּא. אָמַר רַבִּי אַבָּא, זַפְּאָה
 אֲרַחָא דָּא, וְזַפְּאָה חוּלְקָנָא דְּזַכִּינָא לְמִיחְמֵי דָּא, תמהו רבי
 אלעזר ורבי אבא וחברים אמר רבי אבא אשרינו שהלכנו בדרך זו ואשרי חלקנו שזכינו
 לראות את המראה הגדול הזה אֶתְקִינּוּ פְתוּרָא כְּמִלְקַדְמִין סידרו וערכו
 את השלחן לאכול כבתחילה.

שולחן שלא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי מתים
אָמַר, חֲפִימִין קְדִישִׁין תִּבְעוּ נְהָמָא דְתַפְנוּקֵי בְּלָא
קְרָבָא, (ס"א או נְהָמָא דְקְרָבָא וּפְתוּרָא דְמֵאנֵי קְרָבָא). וּפְתוּרָא
 דְמֵאנֵי קְרָבָא אוּ נְהָמָא דְקְרָבָא. אוּ תִבְעוּן לְבָרְכָא
 לְמַלְכָא בְּכָל מֵאנֵי קְרָבָא שאל אותם הינוקא האם אתם רוצים לחם של
 תענוגים בלי קרב במלחמתה של תורה, או לחם של קרב או שלחן של כלי מלחמה, כלומר
 שנעסוק קצת בדברי תורה והיא מלחמה בדרגה בינונית, או שאתם רוצים לברך ברכת המזון
 אחרי שנלחמתם בכל הכח במלחמתה של תורה בכל כלי הקרב. **דְהָא פְתוּרָא**
לָא אִסְתְּלִיק בְּלָא קְרָבָא כי אי אפשר לתקן ולהעלות את סעודתנו על
 השלחן בלי מלחמתה של תורה כי שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי
 מתים.

רבי אלעזר השיב לינוקא שהם רוצים במלחמה הכי קשה

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּרָא רְחִימָא חֲבִיבָא קְדִישָׁא, חֲבִי
בְּעֵינָן אמר לו רבי אלעזר בן אהוב חביב וקדוש כך אנחנו רוצים כלומר
 במלחמה הכי חזקה, **בְּכָל הַיְיָ זַיְיָ קְרָבָא אִשְׁתַּדְלִנָּא בְּהוּ,**
וַיִּדְעִינָן לְאַנְחָא כי בכל אלו המינים של הקרב התעסקנו ואנו יודעים להלחם עם
 הסט"א **בְּחַרְבָּא, וּבְקִשְׁתָּא, וּבְרוּמָחָא, וּבְאַבְנֵי דְקִירְטָא**
 בחרב ובקשת וברומח ובאבני מקלע [19]. **וְאַנְתָּ רַבִּיָּא, עַד לָא חֲמִית,**

אור הרשב"י

[19] הרב הוא שם הוי"ה כמבואר שה"י היא רישא דחרבא ו' גופא דחרבא ותרין ההי"ן הם

הלימוד היומיומי

לע"נ הרב שלום רפאל בן שרה זצ"ל

הִיךְ מִגִּיחִין קָרְבָּא, גּוֹבְרִין תְּקִיפִין דְּעֵלְמָא ואתה עדין צעיר
לימים ועוד לא ראית איך עושים מלחמה הגיבורים תקיפי העולם.

הינוקא שמח וגם רבי אלעזר שמח

תְּהִי הַהוּא יְנוּקָא, אָמַר וְדָאֵי לָא תְּמִינָא, אֲבָל כְּתִיב

שמח אותו הינוקא ואמר אמנם עדין לא ראיתי איך גיבורים עושים מלחמה אבל
כתוב (מלכים א כ) אַל יִתְהַלֵּל חוּגְר בְּמִפְתַּח כְּלוּמַר הַחוּגְר כְּלֵי זִינּוּ כַּדֵּי
לצאת לקרב אינו יכול להתהלל כאותו אחד שכבר חזר מהקרב עטור נצחון ומפתח חגורתו
להניח כלי מלחמתו. אַתְּ קִינּוּ פְּתוּרָא בְּנִהְמָא, וּבְכָל מָה
דְּאַצְטְרִיךְ: סידרו וערכו את השלחן בלחם ובכל מה שצריך. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, כְּמָה חֲדוּ אֵיךְ בְּלִבָּאֵי בְּרַבִּיָּא דָּא כְּמָה שְׂמַחָה יֵשׁ בְּלִיבֵי
בִילְד זֶה, וְכְמָה חֲדוּשֵׁין יִתְחַדְּשׁוּן עַל פְּתוּרָא דָּא וְכְמָה חֲדוּשֵׁים
יִתְחַדְּשׁוּ עַל שְׁלַחַן זֶה, וְעַל דָּא אֲמַרִית, דְּיִדְעֵנָא דְּזַנִּי פְּעֻמוּנֵי
רוּחָא קְדִישָׁא, הָווּ אֲזֻלִין בֵּיהּ וּלְכֵן אֲנִי אֹמֵר אֵת זֶה כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂרוּחַ
הַקּוֹדֵשׁ מִקְשָׁשׁ וְהוֹלֵךְ בִּילְד זֶה כְּזוּג שֶׁל פְּעֻמוֹן.

אור הרשב"י

תרי פיפיות שלה. וקשת הוא היסוד והיצי תיבות וכן אבני הקלע הוא סוד קריאת שמע
הקשת הם הטיפין היוצאים ממנה למלכות, (אור החמה).
ורומח הוא סוד קריאת שמע שהיא רומח

הלימוד היומו

לע"נ הרב שלום רפאל בן שרה זצ"ל